

București.

„Participarea militarilor pe șantierele Canalului Dunăre–Marea Neagră nu a fost un eveniment întâmplător, prezența lor fiind reclamată de competența profesională, disciplina și responsabilitatea acestora, fie ofițeri, maiștri militari și subofițeri, fie gradați sau simpli soldați. Două brigăzi hidrotehnice militare au executat un volum vast de complexe lucrări de excavații, taluzări, apărări, consolidări ș.a.m.d. – evidențiază autorul în „Introducerea” lucrării.

Pe întreaga durată a construcției canalului, militarii români au dat un important examen de conștiință, de muncă, de bărbăție, disciplină și devotament față de țară. Constructorii în uniformă au fost prezenți oriunde dificultățile au făcut necesară prezența promptă și competentă pe autobasculante, excavatoare, dragline și tractoare, suspendați în corzi la mari înălțimi, executând lucrări de derocare, aruncând stânci în aer, turnând beton în cofraje, construind zeci de kilometri de drumuri, în fine, degajând traseul albiei canalului în sectoarele cele mai dificile.

Geniștii au executat dezafectări de obiective, descări și nivelări de terenuri, excavări, înălțări de ziduri, instalații și construcții de drumuri, au construit poduri și au asigurat treceri provizorii peste canal și au efectuat reparații în condiții reale de campanie, în aer liber, pe ploaie și vânt, pe arșiță și viscol, ziua și noaptea, în luptă înverșunată cu timpul.

Generalilor, ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor, ca și vrednicilor gradați, soldați și civili de toate gradele, specialitățile și vârstele le dedic acest *remember* al trudei, sacrificiilor și izbânzii lor comune.”.

Pe parcursul a 224 de pagini, autorul prezintă informații sintetice cu privire la structura, dotarea și contribuția marilor unități, unități și formațiunilor tehnice cu care Ministerul Apărării Naționale și-a îndeplinit exemplar misiunea, rememorând imagistic diferite etape din realizarea Canalului Dunăre-Marea Neagră, inaugurat la 26 mai 1984, a Canalului Poarta Albă-Midia-Năvodari, inaugurat la 21 noiembrie 1987 și a Canalului București-Dunăre, abandonat la începutul anilor '90.

De asemenea, comandorul Moșneagu dedică un capitol special manierei specifice epocii în care acest grandios proiect a fost reflectat în mentalul colectiv.

„Rolul Armatei a fost decisiv - confirmă conferențiarul univ.dr. Florian Bichir, reputat cercetător științific al Academiei Române, în „Prefața” albumului.

Ministerul Apărării Naționale a primit misiunea să participe la realizarea unui sector de canal în lungime de 30 km. Ulterior s-a hotărât ca M.Ap.N. să execute 40 km canal!

La începutul proiectului, «efectivele brigăzii, la capacitatea maximă, urmau să fie de aproximativ 65.000 de militari, din care 280 ofițeri, 75 maiștri militari, 145 subofițeri, 6.000 militari în termen și 130 civili»....

Unii cred că cea mai mare investiție românească din toate timpurile, Canalul Dunăre-Marea Neagră, este desuetă. Ca istoric cred că, dimpotrivă, iar de aceasta cartea comandurului dr. Marian Moșneagu este binevenită” – afirmă cunoscutul publicist, istoric și viitor parlamentar Florian Bichir.

Simona ANGHEL

LEGENDELE „ALBATROSULUI”

Dedicat și devotat istoriei Marinei Române, comandorul (r) dr. Marian Moșneagu, realizatorul rubricii „Lumea marinarilor”, rămâne același consecvent publicist de cursă lungă și autor de succes în domeniul istoriografiei militare.

Cel mai recent titlu îl

reprezintă albumul „Legendele «Albatroșilor»”, în curs de apariție sub sigla Editurii Militare. Este vorba despre prima monografie dedicată, la împlinirea a șapte decenii de la înființare, celebrului Ansamblu artistic ostășesc „Albatrosul” al Marinei Militare, înființat, condus și promovat pe scena

marilor festivaluri naționale de cel care a fost Omul de mare talent și maximă determinare colonelul Marin Hudițeanu (1923-2020).

„Cu harul, fermitatea și viziunea sa admirabilă, Marin Hudițeanu a creat și a devenit el însuși o instituție” – ne încredințează Marian Moșneagu. „Nu pentru sine, ci pentru Marina și Armata Română. Odată lansată la apă, Maestrul a făcut-o faimoasă în cele patru puncte cardinale. A armonizat versul cu ritmul, tinerețea cu valul și talentul cu performanța. Așa s-a născut legenda. Iar mulți dintre mentorii săi au perpetuat și consacrat legenda, prin ei înșiși. O pagină din cultura noastră națională s-a

scris și rescris pe aripile imaculate ale „Albatrosului” nepereche. Prin acest original Jurnal de bord, zborul către nemurirea legendei continuă...”.

Contactat de redacția „Ziua de Constanța”, comandorul dr. Marian Moșneagu a adăugat: „Cea mai frumoasă zi este când, la capătul unei ample campanii de documentare, convorbiri, corespondențe, rugăminți, scrieri și rescieri, consultări, corecturi și finisaje, ajungi, într-un final, să declari, sus și tare: BUN DE TIPAR!

Retrăiesc această imensă bucurie datorită sprijinului nemijlocit al echipei de profesioniști ai Editurii Militare – Ane-Marie Ovreiu, Ion Mihaiu, Marius Iorgulescu și directorul Adrian Pandea.

Împreună redăm Istoriei secvențe și imagini din siajul unei instituții, care în cele patru decenii de activitate a adunat, selectat și lansat pe Marea culturii naționale adevărate talente, precum cele câteva celebrități prezentate în album – George Bîntu, Constantin Dolănescu, Nicu Jigolea, Rodica Grecu, Livia Letca, Daniel Magdal și Petrică Mîțu-Stoian -, și mulți alți „albatroși”, la fel de virtuozși și de merituozși, consacrați în diverse alte domenii. Oameni de caracter, cu conștiința apartenenței la acest fenomen cultural dobrogean, care nu s-au dezis niciodată – ba dimpotrivă, își amintesc cu multă plăcere! - de cei doi ani de cătanie petrecuți în cazărmile Marinei, sub bagheta Maestrului.

Așadar, am încredințat spre tipărire acest album,

despre un Albatros de poveste, care astăzi, din păcate, nu mai este, dar care a generat, la rândul-i, atâtea și atâtea povestioare, unele de scenă, altele de cazarmă sau de viață, pur și simplu. Toate aceste amintiri frumoase, unele rememorate chiar de cei care le-au trăit, fac parte din legendă.

Sper să fim sănătoși și să avem parte la Constanța și de o lansare pe măsură, pigmentată cu cântecele și marșurile de odinioară, inspirat atașate albumului pe un CD realizat prin bunăvoința entuziastului Marian Diamandopol.

Toată admirația și sincere felicitări timișoreanului Milorad Milicici, precum și tuturor celor care au contribuit cu amintiri, fotografii, afișe, colaje din presa vremii, confesiuni dar și material, la finalizarea acestui proiect, dedicat memoriei Maestrului Marin Hudițeanu și Ansamblului artistic ostășesc «Albatrosul»”.

Venind în întâmpinarea inițiativei unui grup de nostalgici ai vremurilor de glorie din anii `80 care au revenit, în urmă cu trei ani, în clubul Centrului de Instrucție al Marinei Militare, actuala Școală de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” din Mangalia, autorul a reconstituit ascensiunea și palmaresul „Albatrosului”, susținute și de amintirile unora dintre miile de membri care i-au adus și consolidat un binemeritat prestigiu.

„Întâi de toate, este povestea minunată a sute de tineri, încorporați în Marina Militară – și, de cele mai multe ori, selectați și afectați Marinei –, al căror stagiul militar obligatoriu s-a transformat, dintr-o obligație legală, într-o succesiune de repetiții, spectacole de ținută și succese de răsunet, de care aveau să fie mândri toată viața” – precizează autorul în „Cuvânt Înainte”.

„Marinari talentați – soliști vocali, virtuozii instrumentiști, dansatori, recitatori ori actori –, acești juni predestinați să devină, în timp, vedete ale genului au avut șansa și privilegiul de a-l cunoaște și a se afirma sub îndrumarea și bagheta unui compozitor și dirijor înăscut, artistul nepereche care a fost și va rămâne peste ani în memoria marinarilor Marin Hudițeanu.

Legenda este ea însăși o poveste atent meșteșugită și inspirat concepută, pusă în operă și adusă pe scenă într-un stil autoritar, într-o regie remarcabilă și cu un aplomb irezistibil. Zi de zi, lună de lună și an de an, Marin Hudițeanu s-a încăpățânat să inoveze, să reușească să ne surprindă și să ne încante cu spectacole tematice complete, complexe și, mai cu seamă, originale”.